

DECYZJA RADY**z dnia 23 czerwca 2014 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte przez Unię Europejską w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii z dnia 14 maja 1973 r. w odniesieniu do zastąpienia Protokołu nr 3 do tej umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej nowym protokołem, który w odniesieniu do reguł pochodzenia odwołuje się do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

(2014/421/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół nr 3 („protokół 3”) do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ⁽¹⁾ („umowa”) dotyczy definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej.
- (2) Regionalna konwencja w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽²⁾ („konwencja”) ustanawia przepisy dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich umów zawartych między umawiającymi się stronami.
- (3) Unia i Norwegia podpisały konwencję w dniu 15 czerwca 2011 r.
- (4) Unia i Norwegia złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i 9 listopada 2011 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do Unii i Norwegii odpowiednio w dniu 1 maja 2012 r. i 1 stycznia 2012 r.
- (5) Artykuł 6 konwencji przewiduje, że każda z umawiających się stron podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia skutecznego stosowania konwencji. W tym celu Wspólny Komitet ustanowiony umową powinien przyjąć decyzję o zastąpieniu protokołu 3 nowym protokołem, który w odniesieniu do reguł pochodzenia odwołuje się do konwencji.
- (6) Stanowisko Unii na forum Wspólnego Komitetu powinno zatem opierać się na załączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii w odniesieniu do zastąpienia protokołu 3 do tej umowy dotyczącego definicji pojęcia „produktów pochodzących” oraz metod współpracy administracyjnej nowym protokołem, który w odniesieniu do reguł pochodzenia odwołuje się do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia, opiera się na załączonym projekcie decyzji Wspólnego Komitetu.

Przedstawiciele Unii we Wspólnym Komitecie mogą bez kolejnej decyzji Rady uzgodnić niewielkie zmiany w projekcie decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Artykuł 2

Decyzja Wspólnego Komitetu zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 23 czerwca 2014 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU UE-NORWEGIA NR

z dnia

w sprawie zmiany Protokołu nr 3 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii podpisaną w Brukseli dnia 14 maja 1973 r. ⁽¹⁾ („umowa”), w szczególności jej art. 11,

uwzględniając Protokół nr 3 do umowy dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej ⁽²⁾ („protokół 3”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 11 umowy odwołuje się do protokołu 3, który ustanawia reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy UE, Norwegią, Szwajcarią (w tym również Liechtensteinem), Islandią, Turcją, Wyspami Owczymi i uczestnikami procesu barcelońskiego ⁽³⁾.
- (2) Artykuł 39 protokołu 3 stanowi, że Wspólny Komitet, o którym mowa w art. 29 umowy, może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.
- (3) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽⁴⁾ („konwencja”) ma na celu zastąpienie protokołów w sprawie reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośródziemnomorskiej jednym aktem prawnym.
- (4) UE i Norwegia podpisały konwencję w dniu 15 czerwca 2011 r.
- (5) UE i Norwegia złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i 9 listopada 2011 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do UE i Norwegii odpowiednio w dniu 1 maja 2012 r. i 1 stycznia 2012 r.
- (6) Poprzez konwencję uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia zostali włączeni do paneurośródziemnomorskiego systemu kumulacji pochodzenia.
- (7) Jeżeli przejście do konwencji nie odbywa się jednocześnie w odniesieniu do wszystkich umawiających się stron w ramach obszaru kumulacji, nie powinno to prowadzić do mniej korzystnej sytuacji niż wcześniej w ramach protokołu.
- (8) Protokół 3 do umowy powinien zatem zostać zmieniony w celu wprowadzenia odniesienia do konwencji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół 3 do umowy dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 117 z 2.5.2006, s. 2.

⁽³⁾ Algieria, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Maroko, Palestyna, Syria i Tunezja.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 września 2014 r.

Sporządzono w

W imieniu Wspólnego Komitetu

...

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Protokół nr 3**dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej**

Artykuł 1

Obowiązujące reguły pochodzenia

Do celów wykonania niniejszej umowy stosuje się dodatek I i odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ („konwencja”).

Wszystkie odniesienia do „odpowiedniej umowy” zawarte w dodatku I i w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia interpretowane są jako odniesienia do niniejszej umowy.

Artykuł 2

Rozstrzygnięcie sporów

Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji przekazuje się Wspólnemu Komitetowi.

We wszystkich przypadkach rozstrzygnięcie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega prawodawstwu tego kraju.

Artykuł 3

Zmiany w protokole

Wspólny Komitet może zdecydować o wprowadzeniu zmian do niniejszego protokołu.

Artykuł 4

Wystąpienie z konwencji

1. Jeżeli UE lub Norwegia zawiadomi na piśmie depozytariusza konwencji o zamiarze wystąpienia z konwencji zgodnie z jej art. 9, UE i Norwegia niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wdrożenia niniejszej umowy.

2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia do niniejszej umowy nadal mają zastosowanie reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji należy interpretować w taki sposób, aby umożliwić dwustronną kumulację wyłącznie między UE a Norwegią.

Artykuł 5

Postanowienia przejściowe — kumulacja

1. Bez uszczerbku dla art. 3 dodatku I do konwencji przepisy dotyczące kumulacji, o których mowa w art. 3 i 4 Protokołu nr 3 do umowy, zmienionego decyzją nr 1/2005 Wspólnego Komitetu UE-Norwegia z dnia 20 grudnia 2005 r. ⁽²⁾, nadal mają zastosowanie między UE a Norwegią do czasu wejścia w życie konwencji w odniesieniu do wszystkich Umawiających się Stron, wymienionych w art. 3 i 4 Protokołu nr 3 do umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 117 z 2.5.2006, s. 2.

2. Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 5 i art. 21 ust. 3 dodatku I do konwencji, w przypadku gdy kumulacja obejmuje tylko państwa EFTA, Wyspy Owcze, UE, Turcję i uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia, dowodem pochodzenia może być świadectwo przewozowe EUR.1 lub deklaracja pochodzenia.
